

63. Slavenkoor.

"De Kajuitzangers" 17 april 2017

Langs de haven daar slentert een visserman
Die daar wacht tot hij eind'lijk uit mag varen
De beperking van hoger hem opgelegd,
Is voor 't leven van een visser zo slecht.
Zie zijn schip werkeloos ligt in de haven aan,
En de visser telt dagen dat hij weer naar zee kan gaan.
Hij moet varen ver van zijn gezin en zijn thuis,
Op de Noord- en de Waddenzee voelt hij zich thuis.

Want een visser die hoort op de zee, op zijn schuit,
Tussen golven en wind en getijden.
Laat de visser op zee, daag hem niet langer uit,
En bedreig hem niet in zijn bestaan.
Want de zee is zijn brood, is zijn leven,
Door de Schepper aan vissers gegeven.

Laat hem gaan met zijn netten, zijn groen-zwarte schuit,
Aan de wal houdt geen enkele visser het uit.
Want de stem van de zee roept hem telkens weer,
Kom naar zee, Kom naar zee.